

Nøvn

Føðingar

26. desember fingu Diana Jacobsen og Bjartur Thomassen, Válur, eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigaði 3590 gr.

28. desember fingu Maiken Drangberg og Søren Ellung Jacobsen Tórshavn ein son. Hann var 4215 gr og 57 cm langur.

Jóhanna Arge og Jacob Eli Olsen, Tórshavn, fingu 4. januar ein son. Hann vigaði 3330 gr og var 52 cm langur.

TAKK

Hjartans tøkk til tykkum, sum gleddu meg á 70 ára føðingardegnum.

Takk fyri vitjanir, gávur, blómur, til takk til tykkum, sum ringdu, og sendu kort.

Takk til konu, børn, svigarbørn og abbað børn fyri at tit gjørdur mær dagin so hugnaligan, uttan tykkum læt tað seg ikki gera.

Eg vil ynskja øllum eitt gott og signað nýggjár.

Vínarlig heilsan
Jógvan Krosslá
Vágur

TAKK

Vit takka hjartaliga øllum tykkum, sum á ymiskan hátt gleddu okkum og gjørdur gullbrúdleypsdeg okkara 3. desember 2011, so hugnaligan og ógloymandi.

Takk fyri gávur, blómur og heilsanir.

Eisini vilja vit ynskja familju, vinum og kenningum eini gleðilig jól og eitt eydnuberandi nýggjár.

Bergfríð og Søren Danielsen
Kunoy

Brynhild Næs

* 27.07.1922 - † 01.01.2012

in memoriam

Tann hond, sum kveikti grúgvuglóð til verka er ei meir, hon var for heim og hús so góð, hon tænti fyri fleir.

Tann hond, sum vøgguni gav lív og reiddi fyrsta beð, nú hvílir hon so stírd og stív, nú sál fór sæl sín veg.

Tann hond, sum kíndi tár av kinn, so barn á kúri vann, nú veik og trilvandi fann inn, har sælu sjálv hon fann.

Tann hond, sum altíð ugga gav og troyst so manga stund, og børnum sínum lívið vav, nú meir ei hevur skund.

Tann hond, sum altíð virkin var for barnabørnum við, teim smáu fyrr mangt plaggið bar, nú gomul hon bant frið.

Um hond ei meir til dagsverk stóð, men still í fangi lá, tó ommubørnum var hon góð, tá yatzy stóð á skrá.

Um hond av elli viknað var til dagsins verk við borð, so minnið skert tó okkum bar so mangt eitt fyndarorð.

Tú kona, mamma, omma góð og vermóðir vár við, tú kær for okkum øllum stóð, nú tú fanst sælan frið.

Tú vart tann sól, sum lýsti bjart, tá skýggj á lofti var, tá sortar gjørdur lívið svart, tín glæma mangan bar. Nú fúnað var títt foldarfar á ævinleikans kós, nú Harrans hond tín anda bar um sýn í annað ljós.

Vit takka tær for alt títt lív, hvørt fet, hvørt foldarstig, sum omma, mamma og sum vív: "Vár Besta, hvíl í frið".

Vit, øll tíni

Til minnis um ommu mína

Sanna Karolina Andreassen

Fødd 31. august 1925 – andaðist 30. november 2011

Góða fitta omma. Eg skilji als ikki, at tú ikki ert her hjá mær meira. Eg hevði vónað, at hesin dagur aldrin fór at koma, har tú ikki ert ímillum okkum longur. Men soleiðis er lívið nú einaferð. Tú fert altíð at hava eitt stórt pláss í mínum hjarta.

Sum tað var tómligt, tá abbi, »tín fitti maður, for herfrá«. At ikki skula síggja hann sita við vindeygad og veittra, tá man kom á vitjan. Og nú verður tað bara so heilt ótrúliga tómligt, tá tú omma heldur ikki er har. Allar tær góðu løturnar við tær fari eg at sakna. Tað verður ringt at siga, hvat eg fari at sakna mest, tí tað verður alt. Eg eri so glað fyri at hava fingið so nógva tíð saman við tær.

Altíð var tað so hugnaligt at koma til Eiðis at vitja. Tú vart altíð klár at taka ímóti, og tað var ikki eiti á, hvat tú diskaði upp við. Klár til at fara út í kjallin eftir tí, eg elskaði allarmest at fáa: skerpikjøt og nýbakað rugbreyð. Og so tínar fantastisku hendur; hvat tær ikki hava gjøgnumført her í lívinum. Meg minnist serliga, tá eg vildi hava einar hvítar hálvhosur við reyðum prikkum. Tær eru tær vakrastu hosurnar, eg nakrantíð havi sæð, og eg eri so glað fyri tær.

Tú hevur verið ein fantastisk omma, og eg kundi sagt so nógva meira. Men alt tað, sum tú hevur verið fyri meg, havi eg sagt tær, áðrenn tú fór herfrá.

Var og gav tær muss og klemm dagin áðrenn, tú vildi sleppa herfrá. Tú vart so ótrúliga vøkur at síggja, og tá títt hjarta ikki orkaði meira, lá tú við einum stórum smíli, og eg eri vís í, at tað smílið eigur maður tín »Louis Sigfred Andreassen«. Sum hann man verða glaður fyri at sleppa at síggja títt smíl.

Góða nátt og sov gott, eg elski teg.

Lissi